

Sygn. akt III K 89/18

WYROK ŁĄCZNY

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 września 2018 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w III Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący : SSO Karin Kot

Protokolant: Patrycja Poczynek

w obecności Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Jeleniej Górze – Aleksandry Panek-Troć

po rozpoznaniu w dniu 24 września 2018 r. sprawy karnej

A. W.

córki Z. i B. z domu J.

urodz. (...) w K.

skazanej prawomocnymi wyrokami :

1. Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze z dnia 29.12.2017r. w sprawie IIIK 52/17, utrzymanym następnie w mocy wyrokiem Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 10.05.2018r. w sprawie II AKa 80/18, za przestępstwo z art. 59 ust. 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. popełnione w okresie od marca 2016r. do 10 września 2016r. na karę 2 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności i grzywnę w wysokości 100 stawek dziennych po 10 złotych każda,

2. Sądu Rejonowego w Kamiennej Górze z dnia 08.05.2017r. w sprawie IIK 596/16, utrzymanym następnie w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze z dnia 22.09.2017r. w sprawie VI Ka 426/17, za przestępstwo z art. 160 § 1 i 2 k.k. i art. 155 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. popełnione w okresie od końca sierpnia 2016r. do 8 września 2016r. na karę 3 lat pozbawienia wolności z zaliczeniem na poczet kary okresu zatrzymania i tymczasowego aresztowania w sprawie od dnia 10 września 2016r., godz. 16:10,

I. na podstawie art. 569 § 1 i 2 k.p.k. oraz art. 85 § 1 i 2 k.k. i art. 86 § 1 k.k. kary pozbawienia wolności opisane w punktach 1 i 2 części wstępnej wyroku łączy i orzeka wobec skazanej A. W. karę łączną 4 (czterech) lat i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności,

II. pozostałe nie podlegające łączeniu orzeczenia zawarte w wyrokach objętych wyrokiem łącznym pozostawia do odrębnego wykonania,

III. na podstawie art. 577 k.p.k. i art. 63 § 1 k.k. zalicza skazanej A. W. na poczet kary łącznej pozbawienia wolności okres pozbawienia wolności w sprawie o sygn. akt II K 596/16 od dnia 10 września 2016r. godz. 16:10 do dnia 24 września 2018r.,

IV. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia skazaną od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych związanych z wydaniem wyroku łącznego.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

A. W. urodz. (...) w K. została skazana następującymi prawomocnymi wyrokami:

3. Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze z dnia 29 grudnia 2017r. w sprawie IIIK 52/17, utrzymanym następnie w mocy wyrokiem Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 10 maja 2018r. w sprawie II AKa 80/18, za przestępstwo z art. 59 ust. 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. popełnione w okresie od marca 2016r. do 10 września 2016r. na karę 2 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności i grzywnę w wysokości 100 stawek dziennych po 10 złotych każda,

4. Sądu Rejonowego w Kamiennej Górze z dnia 8 maja 2017r. w sprawie IIK 596/16, utrzymanym następnie w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze z dnia 22 września 2017r. w sprawie VI Ka 426/17, za przestępstwo z art. 160 § 1 i 2 k.k. i art. 155 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. popełnione w okresie od końca sierpnia 2016r. do 8 września 2016r. na karę 3 lat pozbawienia wolności z zaliczeniem na poczet kary okresu zatrzymania i tymczasowego aresztowania w sprawie od dnia 10 września 2016r., godz. 16:10.

(dowód: odpis wyroku Okręgowego w Jeleniej Górze z dnia 29 grudnia 2017r.

w sprawie IIIK 52/17 k. 16-20,

odpis wyroku Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 10 maja

2018r. w sprawie II AKa 80/18k. 21,

odpis wyroku Sądu Rejonowego w Kamiennej Górze z dnia 8 maja

2017r. w sprawie IIK 596/16 k. 34-35.

odpis wyroku Okręgowego w Jeleniej Górze z dnia 22 września

2017r. w sprawie VI Ka 426/17 k. 36,

informacja o osobie z Krajowego Rejestru Karnego k. 37-39).

Skazana A. W. przed zatrzymaniem i osadzeniem w jednostce penitencjarnej była zameldowana i zamieszkiwała wraz z konkubentem i dwójką małoletnich dzieci w wynajmowanym lokalu położonym w K. przy ulicy (...). Skazana posiada wykształcenie gimnazjalne. Przed osadzeniem nie pracowała i pozostawała na utrzymaniu konkubenta. Kobieta nie nadużywała alkoholu. Zażywała natomiast amfetaminę. Nie podejmowała leczenia odwykowego ani psychiatrycznego. Skazana i jej rodzina nie była znana w środowisku sąsiedzkim albowiem w mieszkaniu, które zajmowała rodzina skazanej często zmieniali się lokatorzy. A. W. nie wdawała się z żadne konflikty sąsiedzkie. Przed osadzeniem nie było względem skazanej skarg ani interwencji. Konkubent skazanej aktualnie także przebywa w zakładzie karnym. W chwili obecnej, po śmierci młodszego syna skazanej i jej konkubenta, opiekę nad ich starszą córką sprawuje matka A. W.. Z opinii Zakładu Karnego w K. wynika, że skazana w warunkach izolacji przebywa od dnia 10 września 2016r. Do jednostki penitencjarnej w K. została przetransportowana w dniu 3 stycznia 2018r. Aktualnie skazana odbywa karę pozbawienia wolności w warunkach zakładu karnego typu półotwartego w systemie programowego oddziaływania. Zadania wynikające z indywidualnego programu oddziaływań realizuje na bieżąco w stopniu umiarkowanym. Skazana nie brała udziału w programie z zakresu aktywizacji zawodowej i promocji zatrudnienia, odmówiła udziału w otwartym mityngu AN w ramach programu readapcyjnego Przebudzenie. W dniu 10 maja 2018r. zakończono względem niej oddziaływanie w ramach programu Krótkiej Interwencji w związku z potrzebą objęcia skazanej profilaktyką uzależnień z powodu nadużywania substancji psychoaktywnych oraz poszerzenia diagnozy w tym zakresie. Podczas pobytu skazanej w Zakładzie Karnym we W. sporządzono wobec niej pięć wniosków o wymierzenie kary dyscyplinarnej z czego dwa razy dyrektor odstąpił od wymierzenia kary dyscyplinarnej, natomiast trzy razy zastała ona ukarana za notoryczne nawiązywanie nielegalnych kontaktów. Zachowanie skazanej od chwili przyjazdu do Zakładu Karnego w K. uległo poprawie i zostało określone jako dobre. Skazana została dziewięciokrotnie nagrodzona regulaminowo za dobre zachowanie, właściwą postawę, wykonywanie

prac plastycznych na rzecz oddziału oraz właściwe realizowanie obowiązków wynikających z zatrudnienia. Skazana podczas pobytu w Zakładzie Karnym w K. nie sprawia problemów natury wychowawczej. Jest osobą spokojną i zdyscyplinowaną. W stosunku do przełożonych prezentuje regulaminową postawę. Ze współosadzonymi prowadzi niekonfliktowy tryb życia. Nie przynależy do nieformalnych struktur podkultury przestępczej. Dbą o schludny wygląd zewnętrzny i czystość w miejscu zakwaterowania. Czas wolny przeznaczają na rozmowy ze współosadzonymi, czytanie książek oraz ogólnodostępnej prasy. Podczas pobytu w Zakładzie Karnym we W. skazana była zatrudniona jako roznosząca artykuły żywnościowe. Aktualnie od dnia 9 lutego 2018r. jest zatrudniona w przywiędziennym przedsiębiorstwie (...). Z obowiązków zatrudnienia wywiązuje się prawidłowo. W trakcie pobytu w warunkach izolacji penitencjarnej skazana nie przejawiała zachowań agresywnych, nie dokonywała aktów samoagresji, nie wystąpiła konieczność stosowania wobec niej środków przymusu bezpośredniego. W rozmowach wychowawczych prezentuje krytyczny stosunek do wcześniejszego stylu życia i popełnionego przestępstwa.

(dowód: wywiad środowiskowy k. 27,

opinia o skazanym k. 23-26).

Sąd zważył, co następuje:

Wydanie wyroku łącznego uzależnione jest od istnienia warunków do orzeczenia kary łącznej. Stosownie do treści art. 85 § 1 k.k. Sąd orzeka karę łączną, jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, przy czym podstawą orzeczenia kary łącznej są wymierzone i podlegające wykonaniu w całości lub w części kary lub kary łączne za przestępstwa, o których mowa w § 1. (§ 2).

Ustalając stan faktyczny, Sąd oparł się na dowodach zgromadzonych w aktach postępowań prowadzonych przez: Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze pod sygnaturą akt sprawy IIIK 52/17, Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze pod sygnaturą akt sprawy IIK 596/16, a także danych o karalności skazanej, opinii o skazanej oraz wywiadzie środowiskowym. Dokumenty te sporządzone zostały przez uprawnione podmioty, w przewidzianej prawem formie. Żadna ze stron nie kwestionowała ich prawdziwości. Z tego względu stanowiły one wiarygodną podstawę czynienia w sprawie ustaleń faktycznych.

W będącej przedmiotem osądu sprawie istniała możliwość połączenia skazanej, orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Kamiennej Górze z dnia 8 maja 2017r. w sprawie II K 596/16 za przestępstwo kwalifikowane z art. 160 § 1 i 2 k.k. i art. 155 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. popełnione w okresie od końca sierpnia 2016r. do 8 września 2016r., kary 3 lat pozbawienia wolności z, orzeczoną względem niej wyrokiem Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze z dnia 29 grudnia 2017r. w sprawie III K 52/17, za przestępstwo z art. 59 ust. 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. popełnione w okresie od marca 2016r. do 10 września 2016r., karą 2 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności. Wobec skazanej można było zatem orzec jedną karę łączną obejmującą dwie podlegające wykonaniu kary. Możliwa do wymierzenia wobec skazanej A. W. zgodnie z regulacją zawartą w art. 86 § 1 k.k. kara łączna mieściłaby się w granicach od 3 lat pozbawienia wolności (najsurowsza kara za czyn w sprawie II K 596/16) do 5 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności (kara 3 lat pozbawienia wolności orzeczona w sprawie II K 596/16 oraz kara 2 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności wymierzona w sprawie III K 52/17). Zgodnie z dyrektywami wymiaru kary łącznej określonymi w przepisie art. 85a k.k. orzekając karę łączną, Sąd bierze pod uwagę przede wszystkim cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Zgodnie z poglądem prezentowanym w doktrynie, a akceptowanym przez niniejszy Sąd, na gruncie tych przepisów zachowują znaczenie i funkcje zasady oraz dyrektywy wypracowane w doktrynie i orzecznictwie wymiaru kary łącznej, do czasu tej nowelizacji (por. Nowelizacja prawa karnego 2015. Komentarz pod red. W. Wróbla, Krakowski Instytut Prawa Karnego Fundacja 2015, k. 649). Można odróżnić trzy odmienne reguły łączenia kar: zasadę absorpcji, kiedy kara łączna jest równa najniższej spośród kar jednostkowych, zasadę kumulacji - gdy kara łączna jest równa sumie kar jednostkowych oraz pośrednią zasadę asperacji (absorpcji częściowej). Wymierzając karę łączną, trzeba mieć na uwadze, że jest ona swego rodzaju podsumowaniem działalności przestępczej sprawcy w okresie objętym wyrokiem łącznym. Sąd nie rozstrzyga

ponownie o stopniu społecznej szkodliwości i winie skazanego w zakresie poszczególnych przestępstw, ale musi rozważyć przedmiotowo - podmiotowy związek między przestępstwami, w zakresie których kary podlegają łączeniu. Im bardziej jest on ścisły, w tym większym stopniu powinno się stosować zasadę absorpcji poszczególnych kar. Przez związek ten należy rozumieć podobieństwo rodzajowe zbiegających się przestępstw, motywację i czas popełnienia każdego z nich. Kara łączna nie jest jednak sposobem na premię dla sprawcy większej liczby przestępstw. Ma stanowić całościową ocenę jego zachowań, będąc właściwą, celową z punktu widzenia prewencyjnego, reakcją na popełnione czyny. Nie ma ona służyć ograniczeniu odpowiedzialności karnej, lecz rzeczywistemu oddaniu zawartości kryminalnej czynów, jakich się dopuścił. Popełnienie większej liczby przestępstw uzasadnia raczej odstępstwo od absorpcji kar niż za nią przemawia. Wymierzenie kary przy zastosowaniu całkowitej absorpcji prowadziłoby do premiowania sprawcy popełniającego więcej przestępstw i do praktycznej bezkarności niektórych zachowań zabronionych. Ta zasada, jak i kumulacja kar winny być stosowane wyjątkowo, zaś priorytet ma zasada asperacji, czyli absorpcji częściowej.

Przestępstwa przypisane skazanej A. W. wyrokami podlegającymi łączeniu zostały wprawdzie popełnione w bliskim przedziale czasu, jednakże nie godziły one w tożsame dobra chronione prawem albowiem skierowane one były przeciwko życiu i zdrowiu oraz ogólnie pojętej ochronie zdrowia publicznego. Okoliczność ta przemawia, zdaniem Sądu, przeciwko absorpcji kar. Wskazuje na wielorodzajowość praktyki przestępczej A. W. w zakresie przypisanych jej przestępstw. Skazana każdorazowo działała na szkodę różnych pokrzywdzonych, zaś kara jednostkowa za przestępstwo z art. 160 § 1 i 2 k.k. i art. 155 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. orzeczona została bliżej górnej niż dolnej granicy zagrożenia ustawowego. Jest ona zatem sprawcą niepoprawnym, co przemawiało zdecydowanie za zastosowaniem zasady kumulacji. Z drugiej strony nie sposób nie zauważyć tego, że skazana choć ma neutralną opinię w środowisku lokalnym, zaś początkowo w warunkach izolacji więziennej trzykrotnie została ukarana za notoryczne nawiązywanie nielegalnych kontaktów i w chwili obecnej wynikające z indywidualnego programu oddziaływań zadania realizuje na bieżąco jednakże jedynie w stopniu umiarkowanym, to jednak aktualnie jej zachowanie uległo poprawie i zostało ocenione jako dobre. Z tych względów niecelowe było oczywiście stosowanie pełnej kumulacji.

Wszystkie powołane okoliczności przemawiały za wymierzeniem A. W. kary łącznej w wysokości pomiędzy najsurowszą z kar jednostkowych podlegających łączeniu a ich sumą, a zatem w oparciu o zasadę asperacji. Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł tę karę w wysokości 4 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności. Kara w takim wymiarze zachowuje odpowiednie proporcje pomiędzy skrajnymi zasadami wskazanymi wyżej, w pełni odzwierciedla zawartość kryminalną czynów skazanej, za które orzeczono kary podlegające łączeniu, ale także jej dotychczasową postawę, w tym obok opinii środowiskowej także jej zachowanie po osadzeniu w jednostce penitencjarnej.

Tak wymierzona kara będzie spełniała wobec skazanej cele wychowawcze, a w szczególności uświadomi jej naganność jej zachowania. Prowadzić także będzie w przyszłości do wdrożenia skazanej do poszanowania panującego porządku prawnego. Kara ta nadto będzie spełniała swe cele w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Pozostałe nie podlegające łączeniu orzeczenia zawarte w wyrokach objętych wyrokiem łącznym Sąd pozostawił do odrębnego wykonania (art. 576 § 1 k.p.k.).

Na podstawie art. 577 k.p.k. i art. 63 § 1 k.k. Sąd zaliczył skazanej na poczet kary łącznej 4 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności okres pozbawienia wolności w sprawie o sygn. akt II K 596/16 od dnia 10 września 2016r. godz. 16:10 do dnia 24 września 2018r.

Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. Sąd zwolnił skazaną od kosztów związanych z wydaniem wyroku łącznego albowiem skazana odbywając karę pozbawienia wolności nie ma finansowych możliwości by je uiścić.